

Univerzita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta
Katedra výtvarné výchovy

Posudek vedoucího bakalářské práce na téma:

Kresba a pohyb

autorka: Karolína Dunajová
studijní program: Specializace v pedagogice
studijní obor: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání
vedoucí práce: MgA. Jan Pfeiffer

Teoretická část

V úvodu je důležité zmínit, že práce byla autorkou konzultována sporadicky a její dokončení se odehrálo v kratším časovém úseku, než by práce zasluhovala. Proto je potřeba podotknout, že práce měla jistý potenciál, který byl sice do jisté míry naplněn, ale především část praktická by zasloužila více variací, zbavení se vzorů a dojití k osobitému projevu. Na druhou stranu musím zdůraznit, že autorka důkladně propracovala teoretickou část práce. Provedla analýzu různých přístupů ke kresbě a fyzických i psychických kontextů jejího vzniku. Ze současného umění autorka vybírá tvůrce, kteří téma prostorové či akční tvorby dlouhodobě rozvíjejí. Tím vykresluje téma v jeho aktuálním vývoji. Myslím, že autorka vhodně, i když ne zcela komplexně popisuje vztah, propojenost a rozdílnost mezi malbou a kresbou v kapitole "Malba nebo kresba?" Za rovněž zdařilou vnímám kapitolu "Pohyb" ve, které pomocí vhodných citací popisuje nehmotné pohnutky pro pohyb a gesto.

Didaktická část

Autorka připravila dvě didaktické řady na téma indiánské vnímání elementů. Zde by se hodilo mít přesně definovanou skupinu - indiánský kmen, aby se zabránilo přílišné obecnosti. Hodnotím kladně přípravu prostředí velkoformátových papírů a pracovních nástrojů. Autorka tímto vytvořila scénu rekvizit, které umocňují performativnost, a mohou tak napomoci k prožívání pohybů a linií během procesu. Tento důraz na nástroj vlastní výroby vnímám jako nosný, jak pro zaujetí žáků v počátku, tak kvůli vžití se do procesu jako do komplexního děje, rituálu. Kresba začíná již mnohem dříve, než se nástroj dotkne papíru.

Ocenil bych, kdyby téma a vedení kolektivní tvorby bylo ještě důkladněji teoreticky popsáno.

Praktická část

V praktické části autorka dobře pracovala s přípravou prostředí, což posléze využila v didaktické části. Sama sebe motivovala pomocí hudby a celkové atmosféry místa. Z jednoduše dostupných materiálů vytváří funkční nástroje pro velkoformátové kresby. Systematicky je rovněž postup práce, zvolené principy i pravidla pro kresbu. Témata a způsoby práce se chronologicky vyvíjí, stávají se komplikovanějšími. To potvrzuje i fakt, že pozdější prezentované práce jsou kolektivního charakteru, kde si autorka byla již jistější, a přizvala ke kresbě i další aktéry. V této formě spatřuji možný potenciál k rozvoji sociálního rozměru kresby. Pohyb tvůrců na velkoformátovém papíře se stává alegorií osobního prostoru, překračuje jej i respektuje. Samotný proces práce by zasluhoval delší průběh zkoušení a vývoje tak, aby bylo dosaženo ještě osobitějšího projevu. Přeji tedy autorce, aby její budoucí magisterská práce téma prohloubila, a navázala tím na tuto práci bakalářskou, kterou vnímám jako slibný začátek.

Doporučuji k obhajobě

Jan Pfeiffer